

и... вертепи. Това беше видял. На театър и опера не бил ходил.

След Втората световна война, когато Васил Коларов водеше преговорите за сключване на мир, с делегацията замина и Иван Харизанов. На връщане с делегацията на летището бил и Антон Нейков, бившият адютант на цар Фердинанд, завеждащ по това време Протокола в Министерството на външните работи. Близък на Брайко Луков, Васил Коларов имаше морално задължение да запази от преследване неговия брат, Антон Нейков. Постъпването му в Министерството на външните работи тогава направи поразително впечатление. Началникът на БТА Велев ми казваше:

— Абе, какво стана? Този, който беше покровителствуван от цар Борис и по тази линия аташе по печата, стигна до поста съветник при буржоазните правителства, изведнаж след Девети септември пак командуваше и мина на другата страна!

Те не знаеха, че Антон Нейков е брат на Брайко Луков. И когато Велев го запитал очудено:

— Как така — на другата страна!...

— Ти да мълчиш — сопнал му се Нейков: — по-рано беше така, сега е така!...

— И така — разказваше ми Харизанов, — чакаме на летището Васил Коларов. Антон Нейков се разпорежда... По негова заповед всичкия багаж се качва на аероплана. Искали, като дойде Коларов, да се качат веднага на самолета, за да не закъсняват. Дохожда Васил Коларов и пита:

— Къде е багажът?

— Нейков разпореди и целият багаж е в аероплана.

Викнал Коларов Нейков и го смъмрал:

— Вие не можете да качите багажа, докато не пристигна аз.

Всичкият багаж да се свали обратно долу!

Започнали да свалят багажа. Но Коларов отново настоява: